

Sygn. akt: III U 826/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2015r. w O.

sprawy z odwołania P. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania P. M.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 27.08.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.08.2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił P. M. prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy.

P. M. wniósł odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że decyzja jest dla niego krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości podnosząc, że P. M. nie spełnił koniecznego warunku do przyznania prawa do renty, a mianowicie nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6.09.2012r. P. M. uległ wypadkowi przy pracy w gospodarstwie rolnym, doznając urazu uda prawego. KRUS uznała powyższe zdarzenie za wypadek przy pracy.

W dniu 17.06.2014r. P. M. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej. Organ rentowy skierował go na badanie do Lekarza Rzecznawcy, który po przeprowadzeniu badania, orzeczeniem z dnia 11.07.2014r. nie uznał badanego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Od powyższego orzeczenia P. M. złożył sprzeciw. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 26.08.2014r. zajęła analogiczne stanowisko. Wobec powyższego decyzją z dnia 27.08.2014r. Prezes KRUS odmówił P. M. prawa do renty rolniczej wypadkowej.

Odwołujący cierpi aktualnie na nadciśnienie tętnicze, otyłość oraz przewlekłą obturacyjną chorobę płuc. Stwierdzono u niego również podejrzenie astmy oskrzelowej. Powyższe schorzenia oraz stan ich zaawansowania nie czynią P. M. całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty z akt rentowych i opinie biegłych sądowych z zakresu neurologii, kardiologii i pulmonologii.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie P. M. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 cyt. ustawy, jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała **wskutek wypadku przy pracy rolniczej** lub rolniczej choroby zawodowej, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli ubezpieczony posiada jakikolwiek okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego, który obejmuje dzień wypadku lub dzień zachorowania na rolniczą chorobę zawodową.

Osobie, która spełnia te warunki przysługuje, według art. 22 ust 1 w/w ustawy renta stała, jeżeli całkowita niezdolność ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym jest trwała i nie orzeczono celowości przekwalifikowania zawodowego. W pozostałych przypadkach renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jako renta okresowa przez okres wskazany w decyzji Prezesa Kasy lub do czasu objęcia rencisty innym ubezpieczeniem społecznym. Nadto zgodnie z art. 22 ust 2 przedmiotowej ustawy prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustało z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

W myśl ustępu 5, 6 i 7 art. 21 w/w ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Natomiast całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania P. M. było przede wszystkim ustalenie czy jest on całkowicie niezdolny do pracy

w gospodarstwie rolnym. Dopiero pozytywne ustalenie tej przesłanki dawało bowiem asumpt do dalszych ustaleń tj. czy niezdolność ta ma związek z wypadkiem przy pracy rolniczej.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, pulmonologii i kardiologii, jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego. Biegli neurolog i kardiolog w złożonej opinii, po przeprowadzonym badaniu odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jego zdrowia, rozpoznali u niego nadciśnienie tętnicze zredukowane i otyłość oraz stwierdzili, że powyższe schorzenia oraz stan ich zaawansowania nie czynią badanego całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu opinii biegli podnieśli, że u odwołującego stwierdzono tylko nadciśnienie tętnicze, które wymaga okresowej kontroli i systematycznego przyjmowania leków hipotensyjnych. Badany jest wydolny krążeniowo, nie ma również istotnych zaburzeń w funkcjonowaniu narządu ruchu i uchwytnych zmian neurologicznych. W związku z powyższym biegli uznali, że w przypadku odwołującego nie ma obecnie istotnych ograniczeń do pracy na roli z przyczyn zarówno kardiologicznych, jak i neurologicznych.

Biegły z zakresu pulmonologii, w odrębnie wydanej opinii, rozpoznał u odwołującego przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, nadciśnienie tętnicze i podejrzenie astmy oskrzelowej oraz orzekł, że nie stwierdza u odwołującego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym z powodu schorzeń układu oddechowego. W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, że odwołujący skarży się duszność wysiłkową, która pojawiła się od około 3 lat oraz kaszel. Pierwsze badanie spirometryczne wykazało obturację w stopniu ciężkim, jednak po włączeniu leków rozszerzających oskrzela nastąpiła poprawa wentylacji płuc, badanie z 13.10.2014r. obrazuje umiarkowaną obturację. Zmiany osłuchowe o charakterze furczenia są stwierdzane często. Badanie wysycenia tlenowego krwi pulsoksymetrem jest prawidłowe i nie sugeruje niewydolności oddechowej. Biegły podczas badania nie stwierdził cech klinicznych duszności. Biegła podniosła, że okresy zaostrzeń POChP mogą być leczone w ramach zwolnienia lekarskiego z hospitalizacją włącznie, jeśli nastąpi taka konieczność. Aktualny stopień zaburzenia wentylacji nie kwalifikuje jednak badanego jako całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Żadna ze stron postępowania nie złożyła do wskazanych opinii zastrzeżeń.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Podkreślić należy, że wydane one zostały przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, akt sprawy i przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, logiczne i wynika z nich, że aktualny stopień nasilenia schorzeń, na które cierpi odwołujący nie uzasadnia przyjęcia, że P. M. jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej argumenty uznać należy, że P. M. nie spełnił koniecznego warunku do przyznania mu prawa do renty rolniczej w związku z wypadkiem przy pracy, a mianowicie nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Z tych względów Sąd Okręgowy, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie od decyzji z dnia 27.08.2014r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.